

[Elsie-Merete Ross.]

1940. Det ville være betryggende at få visshed for, at forholdsregler, der virkelig har mulighed for at fungere, allerede nu er truffet, så man i påkommende tilfælde kan tilintetgøre kartotekerne.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Som det fremgår af den betænkning, det folketingsudvalg, der behandlede forslaget til folketingsbeslutning om en undersøgelse af politiets efterretningstjenestes virksomhed, afgav den 6. maj 1964, var det regeringens hensigt at nedsætte et udvalg, som skulle føre tilsyn med politiets efterretningstjenestes registrering og videregivelse af oplysninger. Under anden behandling af forslaget den 21. maj 1964 blev regeringens oplysning herom taget til efterretning, og forslaget til folketingsbeslutning forkastedes.

Udvalget, der fører tilsyn med politiets efterretningstjenestes registrering og videregivelse af oplysninger, blev herefter nedsat den 8. juni 1964. Amtmand A. M. Wamberg, Vejle, beskikkedes som formand for udvalget. De øvrige medlemmer blev højesteretssagfører Jon Palle Buhl, rigsarkivar Johan Hvidtfeldt og direktøren for ungdomsundervisningen H. Engberg-Pedersen.

Udvalget afholder dels separate møder, dels møder, hvori deltager en repræsentant for politiets efterretningstjeneste, som forelægger de enkelte sager, der skal behandles, samt udenrigsministeriets direktør og departementscheferne i forsvarsministeriet og justitsministeriet. Det er aftalt med udvalget, at udenrigsministeriets direktør og departementschefen i forsvarsministeriet ikke deltager i forhandlingerne, når enkeltsager under disse ministeriers forretningsområde behandles.

Udvalgets opgaver blev fastlagt i nogle af justitsministeriet udfærdigede regler, som er identiske med det udkast, der er optaget i folketingsudvalgets betænkning. Det fremgår heraf, at udvalget skal holdes underrettet om de til enhver tid af efterretningstjenesten fulgte retningslinjer for registrering. Dette indebærer, at spørgsmålet om retningslinjerne for registrering af oplysninger kan gøres til genstand for drøftelse i udvalget, og at dette, såfremt det finder, at retningslinjerne bør ændres, kan forelægge spørgsmålet herom for justitsministeren.

Udvalget kan alene give råd herom. Afgørelsen tilkommer justitsministeren, hvis ansvar for hele efterretningstjenestens virke jo også udtrykkeligt er fremhævet i folketingsudvalgets betænkning.

Dernæst skal udvalget i tilfælde, hvor efterretningstjenesten påtænker til en styrelse at videregive oplysninger om enkeltpersoner, godkende, at oplysningerne videregives. Udvalget har således afgørelsen af det meget vigtige spørgsmål om, hvorvidt oplysninger, som efterretningstjenesten er i besiddelse af om enkeltpersoner, skal videregives til en styrelse.

Efterretningstjenestens øvrige virksomhed, f. eks. med hensyn til forebyggelse og imødegåelse af spionage, falder uden for udvalgets kompetence såvel som spørgsmålet om videregivelse i sager om sikkerhedsgodkendelse af oplysninger fra den almindelige strafferegistratur. Jeg kan herom bemærke, at oplysningerne fra registraturen kun af praktiske grunde gives gennem politiets efterretningstjeneste.

Udvalget kan stikprøvevis søge oplysning fra personregistret og arkivet. Endvidere er det aftalt, at udvalget kan få lejlighed til at blive orienteret af en repræsentant for Politimesterforeningen om, hvordan personregistrets materiale indsamles.

Der er intet i vejen for, at borgere, der mener sig forurettet af efterretningstjenesten, kan indsende klage til udvalget eller til mig. I sidste fald vil klagen blive videregivet til udvalget. Der kan i øvrigt også klages til ombudsmanden, som det jo allerede også er sket.

Udvalget har holdt en række møder, hvorunder det har haft lejlighed til at danne sig et indtryk af det arbejde, der udføres af politiets efterretningstjeneste inden for det område, der er omfattet af udvalgets virksomhed, ligesom det har taget stilling til de sager om videregivelse af oplysninger om enkeltpersoner, som har foreligget, siden udvalget blev nedsat. Det er min opfattelse, at udvalget såvel ved at rådgive mig om retningslinjer for registrering som i særdeleshed ved sin stillingtagen til enkeltsager om videregivelse af oplysninger allerede har øvet og i fremtiden vil øve en nyttig indsats i overensstemmelse med de mål, regeringen med folketingets tilslutning satte sig ved udvalgets nedsættelse.